

murret kandnud, kui kange soia waew ür-
 mu raske teggo nende kaela peäl olli. K
 nüüd koggodus kirikus kous olli, siis
 piddi koolmeister üksfi laulma, need lau-
 lud, mis keikide õppetusfeks ja maeniffus-
 feks lauldi; agga surem koggodusse hulk
 leisiid waab, ja wahtisiid kakstjuedi, et nem-
 mad ei moistnud luggeda, neil ei olnud
 ramatutki. Se piirraaff maeniffes se õp-
 petaja ommad kuuljad itje ärranis neid,
 kes ollid. Täis kasnud, kes muiste moist-
 nud luggeda, agga sedda ollid ärraun-
 nustanud: ta pallus neid sündamest ka-
 auwalikkult, et nemmad piddid omma
 waese hingi peale hallastama, ja ühel
 kauba pääval ühhe katekismuse ramato-
 oftna, et nende wiis wannast olnud kül-
 nuc tükja kaubaga onima rahha kulluta-
 da. Ta andis se nou: nemmad piddid
 hakkama katekismuse ramatust need kir-
 ja läpped werima ja pärraff kokkolugge-
 ma, et need kümme räsko, uspo õppetus-
 ja soja meie palve alles nende metes leisiid.
 Temma üles veel: kül se armas önnis-
 tegija kes teid ni wägga on armastanud,
 annab teile armo, et teie sedda wisi jälle
 hakkata ramatust luggena, kui teie suddas-
 mess